

social sense afany de lucre que promou i impulsa la integració social i la millora de la qualitat de vida de les persones amb discapacitat intel·lectual de la comarca del Maresme i de les seves famílies.

A la pràctica, i per facilitar la recollida, cal esmentar la col·laboració dels establiments que s'han ofert a recollir-ho:

- **El Trèbol**, Ada. Mediterrani, 20 (Sant Miquel del Cros)
- **Colmado Rosario**, c/ Badalona, 33
- **Agropecuària d'Argenton** "El Sindicat", c/ Gran, 44
- **Condis**, c/ Doctor Samsó, 1
- **Caprabo**, c/ Doctor Samsó, 32-34
- **Oficina Ambiental Ajunta-**

ment d'Argenton, c/ Gran, 59

Ara només falta la nostra col·laboració com a ciutadans, recollint l'oli sobrant i deixant-lo en qualsevol dels punts de recollida. Aquestes petites accions fan que un poble creixi i ajuden a deixar un món millor per als nostres fills.

la Creu

PEP PADRÓS I MARFANY

els fanals de gas

Ja sabem que Argenton, com la vida mateixa, està en constant transformació i que sovint, allò que durant molt de temps semblava imprescindible, ha anat quedant en desús o obsolet i gairebé sempre acaba desapareixent per deixar el seu lloc a enginyers més moderns.

Fotos: Pep Padrós

Però creiem que val la pena

pensar-s'hi una mica abans de tallar arran, potser amb una mica d'imaginació i intel·ligència podem donar una segona vida a alguns d'aquests objectes que ja no fan la seva funció original.

El gas va arribar a Argenton per ser utilitzat com a enllumenat a l'any 1891 i el 1900 ja va anant sent substituït per l'electricitat. De fanals de gas, fins fa poc en

quedaven tres a la nostra vila, actualment ja només en queden dos, ja que el que hi havia a la carretera de Vilassar va ser tret i tallat com a ferralla per la brigada municipal. Aquest durant molts anys va servir per anunciar l'Hotel Solé i, finalment el Vila d'Argenton, tal com el que encara s'aguanta dempeus a l'inici de l'avinguda del Baró de Viver, aquest es troba una mica degradat pels gruixos de pintura que ha anat acumulant al llarg dels anys i el filferro que aguanta la xapa de ferro que anuncia l'antic hotel.

Finalment, en queda un en bon estat de conservació a la paret del Cap de Creus i que gairebé està complet, tan sols li manca el vidre que hi havia a la part de dalt. Esperem que aquests dos exemplars siguin "indultats" i reconvertis, l'un com a rètol indicador de la Font Picant, fent fora al que s'hi va posar al seu costat de dubtós disseny i el que es troba al bell mig del centre urbà es dignifiqui com el que va ser i potser una placa al seu costat podria explicar una mica d'història. Esperem que la trajectòria d'aquest dos elements encara sigui més llarga.

